

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 2743/07
17.10.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Љубице Милутиновић, председника већа, Јованке Кажић, Браниславе Апостоловић, Софије Вагнер-Личеноски и Миломир Николића, чланова већа у правној ствари тужиле-противтужене АА, коју заступа стални старатељ АБ, чији је пуномоћник АВ, адв., против туженог-противтужиоца ББ, чији је пуномоћник БА, адв., ради повећања супружанског издржавања, одлучујући о ревизији туженог - противтужиоца изјављеној против пресуде Окружног суда у Новом Саду Гж.1908/2007 од 11.04.2007. године, у седници одржаној 17.10.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог-противтужиоца изјављена против пресуде Окружног суда у Новом Саду Гж.1908/2007 од 11.04.2007. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Бечеју П.269/06 од 19.09.2006. године у ставу првом изреке делимично је усвојен тужбени захтев тужиле-противтужене. Ставом другим изреке обавезан је тужени-противтужилац да на име свог доприноса за супружанско издржавање плаћа месечно 500,00 динара почев од 06.03.2001. године, доспеле рате одједном, а убудуће до сваког 15-ог у месецу на руке сталног старатеља тужиле-противтужене са законском затезном каматом рачунајући од дана доспелости сваког појединачног месечног износа до исплате, па се утолико мења пресуда Општинског суда у Бечеју посл.бр. П.276/92 од 24.05.1996. године. Ставом трећим изреке са вишком тужбеног захтева преко досуђеног износа за износ од 1.000,00 динара месечно почев од 06.03.2001. године тужила је одбијена. Ставом четвртим изреке одбијен је у целости противтужбени захтев туженог-противтужица којим је тражио да се утврди да тужили-противтуженој престаје право на супружанско издржавање од разведеног брачног друга почев од 15.05.2003. године а које је одређено судским поравнањем Окружног суда Нови Сад, бр. П.1962/84 од 12.10.1988. године као и да се обавезе тужила да туженом исплати трошкове овог поступка колико исти до краја поступка буду изнели са законском затезном каматом рачунајући исту од пресуђења до исплате. Обавезан је тужени-противтужилац да тужили-противтуженј накнади парничне трошкове у износу од 71.100,00 динара са законском затезном каматом рачунајући од дана пресуђења до исплате.

Пресудом Окружног суда у Новом Саду Гж.1908/2007 од 11.04.2007. године у ставу првом изреке делимично је усвојена жалба тужиле и првостепена пресуда у побијаном одбијајућем делу преиначена тако што је обавезан тужени-противтужилац да тужили-противтуженој на име свог доприноса за супружанско издржавање, од дана доношења првостепене пресуде, 19.09.2006. године па убудуће док за то постоје законски услови, месечно плаћа износ од 1.000,00 динара, а доспеле рате да плати одједном са законском затезном каматом од дана доспелости сваког појединачног месечног износа до дана исплате, а будуће до 15-ог у месецу, на руке сталног старатеља тужиле-противтужене, док се у преосталом делу жалба тужиле-противтужене као и жалба туженог-противтужиоца у целости одбијају и првостепена пресуда у делу којим је одбијен тужбени захтев тужиле за повећање супружанског издржавања преко досуђеног износа за износ од 1.000,00 динара за период од 06.03.2001. до 19.09.2006. године те у делу у којем је делимично усвојен тужбени захтев тужиле-противтужене и одбијен противтужбени захтев туженог-противтужиоца као и одлука о трошковима поступка садржана у истој се потврђују. Ставом другим изреке обавезан је тужени-противтужилац да тужили-противтуженој поред трошкова парничног поступка досуђених у првостепеној пресуди исплати и трошкове жалбеног поступка у износу од 5.400,00 динара.

Против пресуде Окружног суда у Новом Саду тужени-противтужилац изјавио је ревизију због битне повреде одредаба парничног поступак и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 399. ЗПП, Врховни суд је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила-противтужена је рођена 1954. године. Од 29.04.1987. године непрекидно се налази на лечењу на Неуропсихијатријском одељењу Специјалне болнице "ВВ" у ГГ. Решењем Центра за социјални рад органа старатељства Општине Бечеј од 03.05.1987. године тужили је постављен стални старатељ, јер је лишена пословне способности у потпуности. Пресудом Општинског суда у Бечеју П.276/92 од 31.03.1993. године одлучено је о висини доприноса туженог у супружанском издржавању тако што је тужени обавезан да плаћа износ од 50 динара почев од 24.10.1990. године и

издржавању тако што је тужени обавезан на плаћање износа од 30 динара почев од 24.10.1990. године и даље. Тужила од своје имовине, коју даје у закуп, остварује одређене приходе, који годишње износе 25.475,00 динара, од којих када се одузму расходи (порези на имовину, доприноси и сл.) тужили месечно остаје 665,00 динара којима обезбеђује средства за хигијену, гардеробу и остале личне потребе. Судови су утврдили да тужени као земљорадник поседује 18 јутара земље коју обрађује, да узима и другу земљу у аренду, да од тога остварује одређени приход у годишњем износу од 3.000,00 до 5.000,00 динара, по јутру да се бави узгојем стоке, коју продаје и остварује одређени приход. Брак тужиље и туженог разведен је 25.04.1984. године а тужени сада живи у ванбрачној заједници са женом која не остварује никакве приходе, која му због здравственог стања не помаже у пословима на њиви али обавља кућне послове.

Полазећи од утврђених чињеница правилно је другостепени суд одлучио када је обавезао туженог да на име свог доприноса за супружанско издржавање тужиље почев од 19.09.2006. године па убудуће, месечно плаћа 1.000,00 динара а доспеле рате плати одједном са припадајућом законском затезном каматом. Судови су правилно оценили да су се у конкретном случају промениле околности на основу којих је донета претходна судска одлука, пресуда Општинског суда у Бечеју П.276/92 од 24.05.1996. године, а које оправдавају повећање висине супружанског издржавања, у смислу члана 164. Породичног закона. Ово из разлога што тужила нема довољно средстава за издржавање, она не може својим радом да остварује приходе, јер је болесна, лишена пословне способности и налази се на лечењу о Специјалној болници "ВВ", где има обезбеђени смештај, исхрану и лекарску негу, али јој је потребан одређени новац за хигијену, гардеробу и сличне потребе, док је тужени у складу са својим приходима у могућностима да тужили плаћа издржавање у повећаном износу. С тим у вези правилно су судови одлучили када су одбили противтужбени захтев туженог за укидање супружанског издржавања тужили.

Имајући у виду наведено неосновани су наводи ревизије туженог о погрешној примени материјалног права.

Неосновано је позивање туженог у ревизији на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 1. ЗПП у вези члана 203. Породичног закона у погледу састава судског већа које је одлучивало о тужбеном захтеву тужиље. Одредбом члана 203. став 1. и 2. Породичног закона прописано је да поступак у вези са породичним односима у првом степену суди веће састављено од једног судије и двоје судија поротника, а у поступку по жалби веће састављено од троје судија, с тим да ове судије морају бити лица која су стекла посебна знања из области права детета. У конкретном случају у питању је спор о супружанском издржавању а не спор о правима детета, због чега и није учињена битна повреда одредаба парничног поступка на коју тужени указује у ревизији.

Како се осталим наводима ревизије понављају жалбени наводи који су били предмет разматрања другостепеног суда и указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање које се ревизијом не може побијати применом одредбе члан 398. став 2. Закона о парничном поступку, то је Врховни суд на основу члана 405. ЗПП, одлучио као у изреци.

Председник већа – судија,

Љубица Милутиновић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

НН